

"Etibar ömrü"

Könlüldə qalan insan haqqında unudulmaz xatirələr kitabı

Deyirlər filankəsdən bir kitab yazsan, yəni də azdır. Həyat bu deyimmiş nə dərəcədə doğru olduğunu sübut edib. Doğrudan da, elə insanlar olub ki, özündən sonra doğmaları, dostları, tanışları onun haqqında illər uzunu, məqamı göləndə, danışib doymayıb. Sonradan onların həyatı kitablara köçüb və yəni də... amma artıq kitablardan şirin həmsöhbətə çevriliblər. Bizim Etibar Əliyev də bu xoşbəxt insanlardan olub. İndi həyata, necə deyirlər, kitablardan "müdaxilə" edir. Dostları çətin məqamlara düşəndə Etibarın kitabında əksini tapmış ömrü hekayəsini diqqətlə nəzərdən keçirir. "Bax, Etibar həmin məqamlarda məhz belə edərdi", - deyib nə edəcəklərini müəyyənləşdirirlər.

Vaxtilə Etibar ömrü yaşamaq arzusunda olanlara onun ailə üzvləri "Etibar ömrü" adında kitab bəxş edib. Yeddi fəsildən ibarət olan bu kitab bir ay olmaz ki, "Poliqrafiya" mətbəəsində çapdan çıxıb. I fəsildə "Müqəddəs yolun sarvanı" adlı yazının müəllifi şair publisist Qurban Hüseyn E.Əliyevin əsl-nəcəbati haqqında təsirli mətlə geniş məlumat verir. Onun imanlı, ziyalı, mərd, vətənpərvər, xalq qeyratı çəkən bir nəslin davamcısı olduğunu diqqətə çatdırır. Təbii ki, belə bir gəndən törənən insan cəmiyyətdə, işdə, ətrafdakılarla münasibətdə ancaq nümunə ola bilərdi. Q.Hüseyn yazır ki, ağılı, təfəkkürü, fədakarlığı sayəsində qazandıqı uğurlar hörmətini artırsa da, sadəliyini, üzündəki xoş auramı, dostcanlılığını qətiyyənlə azaltmadı. Ona görə də, onu sevənlər arasında vəzifəsinə, peşəsinə, yaşına, sosial vəziyyətinə görə fərqlənən onlarla insan var idi. E.Əliyevin bu keyfiyyəti "Etibar ömrü" kitabına yazılmış ön sözdə də bir daha təsdiq olunur: "Xatirə sözü yazanlar arasında tanınmış həmkarlar ittifaqı işçiləri ilə bərabər adlısanlı tarixçilər, filosoflar, yazıçılar, hüquqşünaslar, şairlər, musiqişünaslar, hətta tələbələr və bir də... məktəb yaşına çatmamış körpələr də vardır. Bu da Etibar Əliyev şəxsiyyətinə ünvanlanan sevginin, həsn-rəğbətin geniş diapazonundan xəbər verir. Kitabda səksəndən artıq xatirə yazısı toplanmışdır. Ancaq bunların hamısını bir ideya birləşdirir: Etibar Əliyevin dərin elmi zəkasına, müəllimlik möharətinə, yüksək insanlıq keyfiyyətlərinə hədsiz ehtiram hissi!"

Etibar barədə Azərbaycan Həmkarlar İttifaqları Konfederasiyasının sədri, millət vəkili Səttar Möhbəliyev qələmə aldığı xatirə yazısı daha təsirli və yaddaqalandır.

Səttar müəllim oxucunu insan ömrünün ən unudulmaz fəslinə-gənclik illərinə apa-

rır: "Mən AHİK-də 1980-ci ildən, Etibar isə 1984-cü ildən əmək fəaliyyətinə başlamışıq. Biz cəmi otaqda otururuq. Mən maliyyə şöbəsinin müdiri, Etibar isə müavin idi. Pille-pillo hər ikimiz irəlilədik. Nəhayət Etibar komitə sədri vəzifəsinə də qaldı. Biz 36 il bir yerdə çalışdıq. Bu uzun müddət ərzində illər bizi bir-birimizə yaxınlaşdırdı və münasibətlərimiz dostluğa çevrildi. Hətta qohum-qardaşlarımızın xeyir-şər işlərində birlikdə iştirak edərdik".

Səttar müəllim E.Əliyevin ailədə yeri, valideynlərinə münasibətlə əlaqədar mübahisə etdiyi məqamları da oxuculara çatdırır: "Onun böyüyüb boya-başa çatdığı ailəsinə həmişə hörmətim olub. Atasını Əli dayı müdrik el ağsaqqalı, həm də zəhmli insan idi. Hiss edirdim ki, Etibar atasına qayğı ilə yanaşır, onunla müntəzəm məsləhətləşirdi".

S.Möhbəliyev gənclik dostunun gələcək karyera həyatında anası Şəfiqə xanımın rolundan da məhəbbətlə söz açır. Yazır ki, Şəfiqə xanım da ciddi xarakterə malik idi. Amma bir o qədər də mehriban və həlim adam idi. Orta məktəbdə Etibara dərs deyib. Etibar danışırdı ki, hansısa fənnən hətta "4" qiymət alanda anam "uğursuzluğumu" mənə bağışlamazdı. Dərhal deyirdi: "...əlimdən qurtara bilməzsən, qiymətimni düzəlt!" Etibar anasını çox sevirdi, onun bir daha əsəbləşməməsi naminə "4"-ü elə növbəti dərsdə beşə çevirirdi.

S.Möhbəliyev yazısını kədarli cümlələrlə bitirir: "Etibar daim öz üzərində çalışan insan olduğu üçün namizədlik dissertasiyası işini müdafiə edib alimlik dərəcəsi aldı. O, əvvəl İqtisad Universitetində, sonra Bakı Dövlət Universitetində dərs deyirdi. Yubileyində arzu etdim ki, "Etibar, tezliklə doktorluq dissertasiyasını da müdafiə et, elmlər doktoru, professor elmi dərəcəsi al. Sən bu ada layiqsən". Nə biləydim ki, ən layiqli, bacarıqlı sədrərdən olan dostum Etibar bizi belə vaxtsız, tez tərk edəcək. Son dərəcə təvazökar, sağlam əqidəli, işgüzar, ilk növbədə özünə və təmasda olduğu insanlara qarşı tələbkar, cəmi zamanda da qayğıkeş insan və həmkar idi".

"AHİK-in sədr müavini Aqil Dadaşov isə yazısında Etibarın hamıya qismət olmayan daha bir xarakterik xüsusiyyətini xatırlayır. Avtomobil Nəqliyyatı və Yol Təsərrüfatı İşçiləri Həmkarlar İttifaqı Respublika Komitəsinin sədri kimi, vaxtaşırı Azərbaycanda və xarici ölkələrdə təşkil olunan beynəlxalq konfranslarda, seminarlarda iştirak edirdi. Bu tədbirlərdə qlobal şəkildə əmək və sosial problemlər ətrafında söhbət geridirdi. Mən, açığı, Etibarın çıxışlarına qürurla qulaq asırdım. Məni qürurlandıran onun qoyulan məsələlərə sərrast yanaşması, inkara, etiraza yer saxlamayan məntiqi və düzgün, ədalətli mövqeyi olurdu. Ona görə də Etibarın çıxışı hər dəfə maraqla gözlənilirdi və dinlənilirdi. Qərarlar qəbul edilərkən onun da təkliflərinin müəyyən qismi mütləq nəzərə alınır. Bu da ona beynəlxalq həmkarlar ittifaqı hərəkatında yaxşı imic, çox sayda dost qazandırmışdı".

Kitabda toplanmış xatirələri oxuduqca mənalı bir ömrün şahidi olursan. Yaşamağın məntiqi nodir sualına aydın cavab tapırsan.